

Śląska Biblioteka Pub

R367 III

6

6

Opole

Spec. 5336/53

El. Godula
St-pród, Fredny 37
1.9.53 w. 50,-

2367/III

Spis treści

- 1) [Krotkie wzmianki o kościołach różnych
miejscowości i wsi w Opolszczyźnie - w re-
sultie brak porządku tekstu] K 1 - 6
- 2) Kościół parafialny w Chrościnie K. 7
- 3) " " " Dąbrowa w opolskim K 9
- 4) " " " Raszów " " K 17

W Wielkim Katedralem jest kościół parafialny pod
wezwaniem św. Michała. Z pierwszego dokumentu wynika,
że kościół ten istniał już w roku 1447 i należał wtedy
do dekanatu aleksyjskiego. Sixtyntynia ta parafia nie-
zawadziła do roku 1782, kiedy ta parafia została nie-
zawadziła, nie należała do dekanatu aleksyjskiego, lecz
w którym się znajdowała, została przeniesiona do
dekanatu, którego kościół jest był kościołem parafialnym,
znajdującym się na Turawie. On sama kościół przeniesiona
do Katedralem

W Katedralem kościołem parafialnym, który parafia, która ma być po-
kościół parafialny, który ma być po-kościół parafialny, który ma być po-
kościół parafialny, który ma być po-

kościół parafialny pod wezwaniem św. Anny. Kościół ten naj-
dawał się pierwotnie w Spole niedużego kościoła parafialnego.
Do kościoła przeniesiono w roku 1810 kościół parafialny
z kościoła parafialnego i przeniesiono do kościoła parafialnego.
Wówczas to w Spole w roku 1675, z kościoła parafialnego
kościół parafialny przeniesiono na kościół parafialny.

Do kościoła przeniesiono w 1848 roku kościół parafialny
kościół parafialny przeniesiono do kościoła parafialnego. Kościół ten
przeniesiono kościół parafialny, następnie naś
należał jako kościół parafialny do parafii parafialnej-
kościół parafialny; obecnie jest kościołem parafial-
nym a to, było kościołem, że kościół parafialny jest naś
św. Matyjasz. Kościół parafialny parafia do de-
kanatu aleksyjskiego a w roku 1702 on do kościoła parafialnego
przeniesiono do dekanatu aleksyjskiego. A parafia parafialna,
18 maj, kościół parafialny 5 tysięcy kościół parafialny.
kościół parafialny przeniesiono do kościoła parafialnego w roku 1804,
należał 1910 r. kościół parafialny kościół parafialny kościół parafialny.

~~Świąta 16 września 1497 roku kochał się Jan, biskup
krakowski, biskup parafialny w Krakowie, parafialny
w Starym i Nowym. Młodzi Jan, syn. Stanisław biskup,
iś. Piotr i Jan, syn. Andrzej i syn. Katarzyna. Książka abu-
dował dziednie krakowski Adam, a biskup Jan odlaty-
pit na utracenie świątyni dziesiętny a biskup wci-
a krakowski utracił samodzielną parafię, parafię-
mając do niej biskup wci krakowski. Wtedy krakowski
dziednie Adam krakowski na rany wcienn z wcienn wci-
mi w krakowski i tylen w krakowski. W roku 1501 krakowski
kamy ora krakowski krakowski w krakowski w krakowski krakowski
negu krakowski. Książka krakowski krakowski w roku 1501,
w tym krakowski krakowski się krakowski krakowski krakowski.
Książka krakowski krakowski krakowski. A parafie krakowski
wci krakowski, krakowski, krakowski, krakowski, krakowski
i krakowski; krakowski krakowski krakowski i krakowski.~~

Jak już przy krakowski krakowski krakowski,
krakowski krakowski krakowski 1495r. Inge
or krakowski krakowski. Książka krakowski krakowski
półwie XV. stulecia dziednie krakowski krakowski, krakowski
krakowski, który następnie krakowski wci krakowski
krakowski. Świątynia krakowski się na krakowski wci,
jest krakowski i krakowski w krakowski. A krakowski
parafie krakowski w krakowski; krakowski krakowski
krakowski krakowski do parafie krakowski; krakowski
krakowski krakowski krakowski krakowski krakowski
krakowski. W krakowski krakowski krakowski krakowski
krakowski krakowski krakowski. krakowski krakowski krakowski krakowski
krakowski krakowski a lat 1501 i 1560. — krakowski krakowski

parafialnego znajduje się w Łopach kościół filijny pod imieniem apostołów św. Filipa i Jakuba. Jest on parafian XIV. stulecia był tu drewniany kościół, posiadający swoją parafialną. Później jednak, prawdopodobnie pod koniec wieku XV. wzniesiono masywny kościół, w stylu gotyckim. Pochowany od wieku XVIII. należy do parafii rymnickiej, w mitynganowie zaś jak ten kościół, do parafii górnokurwaskiej.

Wice Samuel napisał, dokumenty po-
sta pieńcy w roku 1305; otrzymał darowi miserhaney
ksi biskupski wawelskiego chwyciency. I kowale
mas' wptany ekspier w roku 1447. Iwatykwa ta,
prawyżana ksi o. Mikolaja, ogarnata w roku 1639,
pocem wawersana nowy kowiat, 29. luty długi i
15. luty szeroki; Wodny nowego kowiat i ten ko-
wiat spalił się około roku 1785; pocem otrzymał
ekspier kowiat wawersany. Pewien mas
należał do parafii św. Kowiat w Krakowie i do-
piera w ubiegłym stuleciu został odłączony i do-
wodu kowiatu parafialnego wywieziony.

Kościół parafialny w Tarnobrzegu istniał
już w połowie XV. wieku, więc sama jest murowana
starożytna. ~~Wzniesiony~~ ^{dotychczasowy} kościół pod wezwaniem św. Mar-
cyna biskupa męczennika prawnodowodzone w pierw-
szym połowie XVII. stulecia, a kamień położony bez
wielkiej. Aurany znajdują się w rektoryi kapłanów-
cy na cmentarzu. Parafia tarnobrzeńska liczy dziś
około 2 tysięcy wiernych; ~~została~~ do niej należą parochie
Tarnobrzeż, Krasnawice i ~~Świętokrzyszew~~ ^{Wielkopolski}.
Liczba wiernych wynosi obecnie 2600. W roku 1923 F

F. Stala się to niecałkowicie ze względu na ujemny krytycyz-
mizm; w masie której został hasła podjęte przez najszla-
kowniejsze ~~siły~~ strukturalne stopniowy i systemowy.

F naprawę, ta budowa nowej świątyni, jak słyszę, został dnia
10 września kamień węgielny uroczystie położony. Akten
naprawczego dokonat praca wielkimi wkładami ludu. Rząd-
ownictwo naprawcze przysiało strong realizować.

Kościół w Ligowie Jurawickiej należał pierwotnie
do parafii katuskiej i dopiero w roku 1803 otrzymał
własnego duszpasterza. Do czasu na to osiągnięcia podwiesz-
na jest wieś św. Jakubowy i abudmana w roku 1744⁶⁶
dotyczy starostwa dworskiego na Turawie, br. bratów Dymka i Georgowa.
W tym samym czasie została utworzona parafia katuska.

— W miejscowej Turawie Katuskiej powstał się pierw-
sotny kościółek pod wezwaniem św. Piotra i Pawła,
abudmany kościoła budował brat Dymka i Georgowa na Turawie.
Jest on filijnym kościołem parafii ligowskiej i po-
stał w roku 1799. — Pierwszym księdzem w Katuskiej Tu-
rawickiej kaplica *pod wezwaniem* św. Chancina.

W Starym Budkowicach powstał się pierwszy,
w stylu barokowym kościółek pod
wezwaniem św. Michała. Wiosna parafialna jest
pod koniec XVII. stulecia, pierwszy gdy pierwszy pierw-
sotny kościół wawerskiego kapłana na parafii
w roku XVIII. Pierwszym należał kościół budkowicki
do parafii katuskiej, w roku 1795 otrzymał wła-
snego duszpasterza a w roku 1827 został para-
fialnym. W roku 1842 abudmana utworzył, który
~~został~~ istniejący a wysięgi są ogarnięte, świąt-
nisk. — W ~~starym~~ parafii budkowickiej istnieją
~~dotychczas~~ kościół parafialny w Budkowicach, *został*
do parafii katuskiej należał. Pierwszym jest
wieś św. Wawerska a abudmana w roku 1684. Jak
później wymieniano, że spisy dycezanowe jako
kościół filijny parafii katuskiej, do której nale-
żał on do utworzenia samodzielną parafii
budkowickiej.

Przedstawiamy w tym miejscu krótki historyczny

F. Bylibyanyy abytanie spawiedaŭchi dajcie waŭzatkich tych
khasiŭtoŭ skoneannie i doŭtadnie, leŭk abo bratu ma-
tanytu nadania leŭk spłunić nie waŭlibyŭsiŭ.

18 parafii parafia gólskiego. Przytaczamy najnowsz-
sze dane o ich księżach tak parafialnych jak i filij-
nych. **F**ormingliński najpięknie brzoisty parafialnie w Sępi-
anach, Kwid. Mungwici i Kupach, które parafie w
ostatnich księżach księży, a potem nie posiadają
właściwej parafialnej. O księżach w Chrościnie,
~~Wągrowcu,~~
Sępiach, Krowcowicach, Lęgowicach, Opatku, Pichajach,
Sępiach, ^{Ławicy,} Trzcinie i Żelaznej najnowszymi
danymi niech, ichi wzmianki, które w ostat-
nich księżach księży, najnowszymi
od księży parafialnego w Chrościnie.

Unusual paraffins in Exxonarise

Wios Chrościna salwa się niezawodnie do naj-
stanowiska posiadłości ziemnego królestwa polskiego.
Za raz pierwszy wybitny i Chrościna w dokumencie
królestwa polskiego Władysława. Dokument ten wyda-
wiony jest 12 sierpnia 1244 r. Według niego se-
nator królestwa Władysław zwrócił Henrykowi na
wymagania jego do wód pod wodzą jego pa-
nem ziemskim. Według tego, że przedpłaca-
nie 1249 r. przedpłaci Chrościna na własność klas-
toru Anbertanek w Czarnowicach.

W tym też to czasie powstał ten niezna-
modzie pierwszy Kociot, o którym jednaki nie
posiadamy żadnych wiadomości. Miał to być
jednak Kociot najmniejszy, niewielki, taki sam
jak ^{zwykle} wszystkie Kocioty mieszkie na ziemi gośno-
słackiej. W sta lat później napotykanym na śladach!

które nietylko doprowadzą dostrawienie kocięta, ale także da-
ją nam nadzieję, że jemu utracę kocięta z Chruscicami
był parafialnym. Tuż si wzmianka 1371 r. natwierdza
księstwo warszawski Smoleńsk proboszczom ^{ko} Wilkajewi
z Chruscicami kupno kocięta w Górze. Złoty młoty pierni-
chy proboszcz nietylko znamy nam po imieniu.

[illegible]

Jak długo przewyższać będzie istniał, nie wiadomo. Tyle jednak jest pewnem, że widać, sta-
jąca całkiem na uboku, skądś ma została
około roku 1500. Wskazuje na to jej styl budowy
a równocześnie i dany w niej się znajdujący,
naprawy wreszcie, niewymagany napisem i
liczbą 1510. Być może, że także istniała wy-
stawiła w myślenie. Według opinii Lwista-
pietora w roku 1442 ukończono budowę parafianą

w Chwałowie de dekanatu niemieckiego.

9

W roku 1793 stanął murem kościół, jeżeli
się nie mylimy, jemu tożsacy. Budynek ten
przebudował dekanat niemiecki. On do sekularyzacji
majątków kościelnych w roku 1810 ogłosił, że
nad kościołem (katolickim) dekanatu w Chwałowie.
Od tego czasu parafia katolicka, duchowieństwo
niemieckie posiadała własną katechizację na własnym
kościółku, jemu tożsacy jest patronem kościoła. A parafia
niemiecka, wieś Chwałowa, Młodziej i Wąsosz.

~~Właściciel kościoła katolickiego w Chwałowie,~~

~~kościół katolicki, dekanat niemiecki.~~

Kościół parafialny w Słobim. w Górze.

Do parafii niemieckiej w Słobim, na niemieckim
kościółku, należało pilnie budować kościół i kaplicę na
wysokiej, słobim. Takie i w Słobim wybudowano
około roku 1070 kościół drewniany. Lecz do niego
dostał się na jednej stronie dekanat w kościele a choroba
nie jest parafialna, jednak się utrzymała jako parafialna
i została jako taka przetrwała do kościoła
pierwszego parafialnego. Właściciel kościoła w Słobim
myślał, że było, że w Słobim nie było kościoła, że
on sam jest kościół. Takie i całego parafialnego niemieckiego,
mianowicie z parafialnymi parafialnymi i kościołem,
przebudować należy, że kościół w Słobim przetrwał naj-
bardziej w kościele niemieckim.

O budowaniu pierwszego kościoła w Słobim
utrzymała się parafialny ludem katolickim, że
niektórzy do kościoła niemieckiego, nie należy, przetrwał
w całej parafialności. Budanie to nie jest o następnym:

Przedstawienie przyjeżdżają do Agbii z powiatu
tylko osiem kapłan z Agbii w celu ukończenia nabawie-
stwa. O regularnem nabawieństwa i o ukończeniu ukoń-
czeniu duszpasterstwa w parafii i wielkiego braku ka-
płanów w innych parafiach nie można było wiele po-
myśleć. Kapłanów było tylko osiem w roku 1895 wszyscy oni, ale
Agbia ma regularnego nabawieństwa, jeden dnia 12 li-
stopada tegoż roku ^{przejechał} króciło i duszpasterstwo w Agbii, je-
nemu wikaryuszowi z Agbii. Stało się to przez, przez
fundacji przez króciło kolegiackim im. Krystina w
Agbii. Dnia wspomnianego natychmiast biskup mianował
księcia Jan III. przez tymże króciło kolegiackim przez
pobór i ukończył je, wielkim doświadczeniem. Prze-
dysponował kandydatami nabawieństwa był do ukończenia
miana wikaryusza, który ma o gwarantował duszpaster-
stwo po wiecach ekonomicznych jak w Ławie, Gwarant-
mianach, Agbii, Ławie, Kłobucku, Ławie, Ławie, Ławie,
Ławie, Wielkim i Małym Kłobucku, Ławie i
Ławie.

Wielka liczba mianowań, do tego czasu od
długiej było ukończona, ukończona przez duszpasterstwo,
opracowane na ośmiu jedynego kapłana. Z tej przyczyny
wyjechał Agbia na króciło osiem parafii, które do par-
rafii należały, które 16 października 1897 roku
ukończono. Leżał do Gwarantów i Wielkiego Kłobucka ko-
wikaryusz jeszcze około 16 lat jechał. W roku 1893
ukończono osobnego wikaryusza w Kłobucku, drugiego
w Gwarantach i Ławie w Agbii. Króciło także
ukończono wikaryusza do Gwarantów i Agbii, dnia

[illegible]

a później plechmem wygli porobionym był naważny.
Dziwny, dziwny kociński, gniatany cho-
do 200 lat, a przesiadał gwałt nawaleniem się, trzeba
wice było pomyśleć o wystawieniu nowej świątyni.
Tęraz nie starwali już drewnianego kocińca, lecz mura-
wali go z wielkich kamieni polnych i łanalkowych,
których linna ilość znajdowała się na miejscu. Taki
i styl nowej budowli był gotycki. Prezbiterium i na-
krytya zostały oklejone, namy zaś napatrano do
drewnianą, prętów, która znacznie później została
przekształcona pięknymi malowidłami. O staro-
żytności tego domu Bógom świadczył cały styl bu-
dowy i przypuszczać należy, że przekształcił w potężny
wieku szesnastego.

Drugi ten króciat debaki ^{ziemotaj} był ~~ten~~ miedzy,
 ktora mienowicie króciatano depient w roku 1548,
 w ktorym to spawadano wielkie damony. Wtedy
 to atali byli w stoku na. Króciat przyniesano na wieś
 Kozakowia Waj's. Tamże Karzy i Wengethick Lwistogel.
^{z tym} Króciat króciatano najdawal sie starozyluy posag, wielka
 imitacja posag. Matki Potkij, Rebakij: 'Posag ten,
 wyzabirany z domowa Lwistogel, przedstawia Waj's.
 Tamże z Króciat, ktorem na lewym namierzu. Wtedy
 króciatano najdawal posag ten jednoraz z wielu
 intencyj, wiec w czasie przyniesienia króciata był ^{z tym} ~~ten~~
 (w roku 1906)

41
przebiegał na powierzchni terenu ani śladu ani mu-
strawczy nie widać. Później r. 1320 jeszcze nie było;
opracowano je dopiero około roku 1440. Cmentarz był
miejscem nie tylko, jakichś grobów murowanych,
grobowców i domów. Kościół był 23 metry długości i
8 metrów szerokości.

Do wystrawienia drugiego kościoła około r. 1250
kondamnił król i mianował dla kapłana, ten tylko
i domowa, chociaż kościół był murowany. Wskazano
nazwę kościoła, Adama de Tuleren, straszną nową
plebania 1294 r. z tamy wali i żony. Wskazano Adama
mianem potem waliu niejako fundatora parafii de-
bickiej. Jak już wspomnieliśmy, został dobit 1294 roku
do parafii karmelickiej przetranszowany a po roku 1313, co
najpóźniej około roku 1330 ~~XX~~ ustanowiono przy ko-
ściele debskim karmelickiego przebrania. Wprawdzie
z pierwszych przebraniach nie posiadamy żadnych wi-
adomości. To jednak jest pewne, że już w połowie
wieku XIV. parafia debska istniała; istnienie zalimata
co, jeżeli do debskiej wielkocerkwie. Wskazy-
jąc do roku 1650 zachowała swoją samodzielną
i niezależną po najwiekszym debskiej został ko-
ściół debski do parafii karmelickiej po raz drugi przy-
trącony.

Gdy więc około roku 1650 przebrano w karm-
elic murowany, został przebrany debski; niezależnie
do. Inne parafie ~~debskiej~~ ^{do karmelickiej} przebrano i tak
obecnie parafia debska. Wskazano w kościele debs-
kim opracowano także także cała parafia, niezależna,

~~zad~~ w Powie i Różnicy co drugą, oraz w drugiej świątyni Wied-
hauzene, Lwistunne i Druga sławienia. Proba tego w
kieru sławienia Majin, Panny Maryi, św. Anny i Wąsot-
kich Świątyni. Z tego parafiania tych dwóch parafii —
mieszkańcy i dekanaty — ugniotła dla dekanatu wielka
ochota, by być miał mały parafiania ugniotła na
nabudownictwa i ~~z~~ stuszać karmienia; dla wielu dekan-
tów do Rzeszowej na daleko.

Do parafiania parafii dekanaty nie było tu
zostało 200 lat naszego kapłana i dekanatu roku 1811
mieszkańcy w wielkiej trudności starania olem mag-
istratowi miasta karmienia. Już roku 1820 mieszkańcy
budowali nową parafii i nakładem parafiania a dekan-
tu w marcu 1826 r. nakładem karmienia dekanaty — biskup
Emmanuel Szymonowski w dekanaty dekanaty. Mieszkańcy
parafiania dekanaty ugniotła się z dekanaty 1827; był
nim ko. Ignacy Lisowski, który tu został dekanaty dwa
lata, gdyż 1829 r. zmarł i na emeryturę został go-
sposin. Do niego parafiania dekanaty ko. Leopold Ten-
schner, który tu był do roku 1834, w którym zmarł.
Do jego śmierci administratorem dekanaty w dekanaty ad-
ministratorem dekanaty w dekanaty. W tym czasie chcieli
i jednili ten parafiania dekanaty do dekanaty dekanaty-
skiego na nabudownictwa. Kolejno parafiania dekanaty
~~ko.~~ dekanaty dekanaty do roku 1835, ko. Jan Rosocha-
wicz do roku 1840, ko. Andrzei dekanaty do roku 1856,
ko. August dekanaty do r. 1863, ko. Ferdynand dekanaty
do roku 1865 i ko. Karol Wąsotka jako ostatni dekanaty
do 1865 do 1867 roku.

[illegible]

Tak już poprzednia wyprawie, grzebiąc
 stary kocioł ^{z brązu} datowany 1906, w którym to został
 znaleziony uniwersalny. Inicjatywa została się spełnić,
 jedynie pozostał wielki stary; a więc stary ten
 przez Słuchi Biskupia zatwierdził. Ostatnia została się pro-
 mie wyszła; stopniowo także dawny pochodził a lat
 1548, 1618 i 1687. W miejscu spalonego kocioła obula-
 nym drzewi stawał się starym. W tym czasie, w tym czasie,
 jakże to było ^{ofiarowa} ~~z brązu~~ parafian i ludności wai-
 schliwych, przetrzymywanych kocioł; które do
 Bóg, starym mraz tak samo jak piętami starym
 wski Bóg na starym a ludności na przetrzym. Fr. G.

Parafia nasza naturalna została przez palenie
i wojnę niedługo łaszczyckiego Adama de Thudekⁱⁿ roku
1294. Według dokumentu biskupa warszawskiego Jana III.
a dnia 16 października wspomnianego roku wyznaczono
króćcie nasza na parafialny i przyłączyć do niego
wsi: Łaszczyce, Łaszczyce, Łaszczyce, Łaszczyce, Łaszczyce,
Łaszczyce, Łaszczyce. Poza to strąconym Łaszczyce
parafialny Łaszczyce i Łaszczyce, Łaszczyce Łaszczyce,
Łaszczyce Łaszczyce i Łaszczyce Łaszczyce Łaszczyce
Łaszczyce Łaszczyce. Parafia więc była większa i
większą miała dochód niż obecnie; także była większą
niż parafialny.

Pierwszy króćcie w Łaszczyceⁱⁿ skądś
miał około roku 1290 wspomniany Adam de Thudek
a przechował go biskup Jan III. Wskazywano
ta była domniama i poświęcona na wieś sw. Ma-
rii, biskupa i męczeństwa, co: Łaszczyce Łaszczyce
i Łaszczyce i sw. Anny, parafialny i męczeństwa. Pierwsza
kolumna stała około 400 lat, co wynika z akt o roku
1684 w których wymyślono, że króćcie przed rokiem 1684
skądś nazwy króćcie. Z ta druga wskazywano by-
ła domniama i tym samym wskazywano,
lecz nie przechowała. Stała tylko około 100 lat,
co w dzień sw. Anny, 6 lutego 1781 roku została
wystrzeżonaⁱⁿ plebania, domniama.

Wskazywano potem skądśⁱⁿ króćcie
juz mianowany i poświęcono go na dzień Łas-
zczyce Łaszczyce: ~~Łaszczyce~~ ^{Łaszczyce} (skądś)

~~xxxxxxxxxxxx~~ w dniu sw. Józefa 15 października 1791 r.;
winnogronia
* ~~Antoni~~ kanonik i proboszcz parafii ko. Języc
Henryk Mennau w obywateli bardzo wielu księży
i mianowanego ^{swięty} (Antoni). Na braku dokumentów, które
się spaliły w czasie pożaru 1791 r., bardzo mało mamy
wiadomości o parafii, o księżach starzym jako i o pro-
boscach i mianowanych nadzwyczajnych mianowanych wisków.

Pierwszym proboszczem od roku 1794 był ko.
Janusz Raczewicz z Gnabana, który otrzymał 1301 roku
opis wszystkich ksiąg parafii i proboszcz. Od
roku 1650 był w Raczewie proboszczem ko. Janusz
Schultet, a po nim, ten sam, który z Aglin do Sa-
wary został proboszczem i przez króla Aglin para-
fia a Raczewie, proboszczem został. Rok 1684 był
proboszczem ko. Janusz Olitani radca z Raczewie,
wyświęcony w Wandawie ^{proboszczem w} 1680 r. ~~xxxx~~ roku 1694 do
Raczewy ~~xxxxxxxxxxxx~~. Przeniesienie wzięte
z parafii z ko. Olitani, że bardzo miał kaa-
mę, w sw. księgach wyznacza go Aglin ko. Józef
Legist. Proboszcz ko. Olitani bardzo miał w swoim ko-
ściółku, stał się parą stanem proboszczem z Aglin.
W 1704 przeniesiono z Raczewie proboszczem 1687 roku
Andrzej Różicki, ten także z Aglin miał do nędzy.

Rok 1712 został proboszczem nowym ko.
ko. Jan Walry z Oleona, który jeszcze 1740 roku
miał swój oparunek. W roku 1760 naprzekam
na niego proboszczem w radzie ko. Jana Skrzyskiego.
Od roku 1788 do roku 1800, czyli prawie 20 lat,
był proboszczem parafii ko. Jan Ławicki, który

następnie został kanonikiem i kaniackim biskupem
w Opatowie. Za jego staraniem wprowadzono do kościoła 1794
roku drugą krzyżownicę, kłosa, Franciszkanin O. Marcin
Stefan prawił. Od roku 1800 do 1811 był proboszczem
ko. Antonii Fudrich, od roku 1811 ko. Józefa Hasseli.
W roku 1812 został proboszczem ko. Józefa Telier,
który się zaangażował do odzyskania lokalii dechowej.

Następnie jego został ko. Andrzej Kroszek;
w maju 1840 przeniesła go młoda duszka na
miejscu lokalizacji do Opatowa. Od roku 1840 do 1868 był
proboszczem ko. Wawrzyniec Kubiś. Za niego przybył
roku 1854 ksiądz - biskup Henryk do odzyskania bier-
mowania w parafii. Dnia 21 lutego 1868. ~~Prze-
mian~~
nie stłuczone kosa, kosiółka, a fary. Roku 1867 so-
stała utworzona samodzielną parafią dechowa a
5 lutego 1868 r. przeniesł się ko. Kubiś do mianowici.
Za jego śmierci nastąpił parafia ko. kapelan Teodor
Wagner, który rzednął dla siebie w kościele i w kościele
miałoby wawrzyniec parafian.

W tym roku samego roku wprowadzono w miejsc
ko. Teodor Gramer, który już przedtem 10 lat był
proboszczem w ~~Wawrzyniec~~ Górze wierz i Kaniackiem.
Za jego staraniem wprowadzili O. Franciszkanin z Gó-
r. W roku 1869 wzmocnienie niego. Roku 1870
wzrostano nowy paroch rządu cmentarna i ple-
kani. Ko. Gramer zmarł w marcu 1873 roku.
Za nim był administratorem parafii do biskupa-
da biskup roku ko. kapelan Wilhelm Dürke z Bar-
mian. W roku paroch, ko. Augustyn Mielke,

przebył do Raciborza 14 listopada 1873 r. a Anichoniec
w Raciborsku, gdzie już przedtem był 6 lat pra-
borem i inspektorem szkolnym. W dniu 20 lutego
1892^{r.} objął urząd parafii ko. Winiency Łabek; ~~zast.~~
~~zast.~~ zast. parafian od 16 grudnia 1892 roku ko. Kar-
nad Liczba. Wierze należą do parafii Raciborska, Soryca,
Dawiec, Gnabów, Karłowica i Wącho; liczba katolików
wymiesi około 3500. Wierze poświęcony jest Opatrzności
Boskiej, jako już poprzednio wspomnieliśmy. Fr. G.

n 20
+ 98 crystals

118

k 118, w tym k. 21-118
nie zapis.

